

съсѣдното момиче весело пѣе. Ще ти се струва, че тѣ не работятъ, ами се веселятъ, радватъ се и хубава свѣтлина ги зари. Ти ще лежишъ и живѣешъ въ смрадъ и тъмнина. Звукъ отъ музика нѣма да чуешъ. Горко на оногова, който иска да бжде паразитъ на обществото. Той е гадъ. А! не ти е по угодата да работишъ. Имашъ само една мисль: да ядешъ хубаво и да пиешъ хубаво. Но въ затвора нѣма нито хубаво ядене, нито хубаво пиене. Тамъ има дебели и студени зидове, малки и желѣзни прозорци. Страхъ те побива кога погледнешъ желѣзнитѣ порти съ синджиритѣ. О, съжали себе си, нещастно дѣте. Слушай, моля ти се, какво ще ти кажа. Остави лошия си занаятъ. Най-тежкото нѣщо на свѣта е кражбата. Ето, ти сега треперешъ, а другитѣ момчета си отиватъ съ пѣсенъ по работата. Послушай ме. Не отивай по лошия пжтъ. Не ставай злодѣй! По-лесно е на човѣка да бжде честенъ. Хайде върви си сега и си помисли това, що ти казахъ.

Той пусна момчето.

— А, я чакай! Какво искаше ти отъ мене? запита старецътъ. Кесията ми ли? Ето я, земи я!

И старецътъ извади една кесия отъ джоба си и я подаде на треперещия крадецъ. Той безъ да се сѣти какъ, пое и я тури въ задния си джобъ.

Старецътъ спокойно замина и продължи разходката си.

Крадецътъ тръгна умисленъ по пжтя. Друго едно момче, което видѣ всичко, що стана между крадеца и стареца, приближи се тихо отзадъ, измъкна кесията и безъ да погледа, какво има вътрѣ, прѣхвърли я въ двора на единъ сиромашъ човѣкъ.